

Balker Beck.
Tise om Nordriges
Herlighed.

En
ny Btse,
om

Nordriges kostbare Herlighed.

Under Melodie: Ach, Amarillis, ic.

Digtet af Balher Beck

Kjøbenhavn.

Tilfjeds i store Helligessestræde No. 150 og 151.

V box 10:275

1.
Ah, Gud, du Kongers Konge vits,
Som alting skabt har ene,
Hjelp, at vi ret kundgiøre din Priis,
Og din Raade dertil forlene;
Thi brusend' Bølge Kan ej følge
Dine mange Belgjærninger stor,
Ja haade i Sør og Nor.

2. Norge er et bjergigt Land,
Som mange veed af at sige,
Derudi findes forfaren Mand,
Som i Skibstøp vel kan sige,
Paa Havets Græs, i Storm og Saus
De høve deres Trøje,
Og svinge i det Høje.

3. Der findes ogsaa mangen Mand,
Som Sværdet ved Siden kan bære,
Sit Liv for Kongen høve kan,
Og lade sig ej forfærde,
Men gaar i Strid, Naar det er Tid,
Over Bjerge og Dale flemme,
Og tør paa Fienden flemme.

4. Norge regnes for mange Mål,
Trehundrede i sin Lænade,
Fra Bardoe, Huns og Ræstet til
Er' Klipper tilsammen i Mængde,
Ja Dovrefjeld Og Kiølen med,
De største Bjerge ere,
Som monn' i Norge være.

5. Fem Bispedømmer der ogsaa ere,
De alle store monn' være,
So Nier er, tre Norden der,
For Kirkerne Omfarg skal bære,
Ja visitere Og examinere
Al Ungdom, fore kan findes,
At Gudsfrugt ej forhindres.

6. Der er' ogsaa Kjøbstæder mange,
Som Handel stor bedrive
Med Trælast og med Master lange,
Sia hen til andre Land begive,
Med Kitting og Rav, Sild og Torst brav,
Ja, Markrel og Lax hin skønne,
Ja ogsaa Foerbærker skønne.

7. Bjergværker er der Nor og Sør,
Som give Metaller skønne,
Ja ogsaa mange Butke og Rær,
Dertil og Skove grønne,
Med Hvirre og Gran, Som bruges kan
Til Huse, ogsaa Kirker,
Ja Skib man deraf bygger.

8. Det er og riigt paa Fiskerie,
Som føres til andre Lande,
Og megen Rgdom er skjult deri,
Det siger jeg for sande,
Med Malm fuld, Ja endog Guld
Forborgen er i Stene,
Gud dennem Lykke forlene.

9. Mange Slags Fugle i Skovene er',
Jeg ikke alle kan tegne,
Jærper, Røpper og andre fleer,
Som er for mange at regne,
Halke, Spær og Er i den Flok,
Knad r med Ræbet lange
I Træer sig lade fange.

10. Smaafrugt der og adskillig er,
Som gode er' og sunde,
Mulle, Traner og Tølt-bær,
Ej nok beskrives kunne,
Skær øde god, Og anden Rod,
Til Lægedom kan bruges,
Og i Extrakter knuges.

11. Christiania i Norge er
Hovedstad for dennem alle,
Et Røge-Ravn den ogsaa bær,
Kong Christian de efterkalde,
Den er nu størr', End den var før,
Med Wehervig og Batterlande,
Det siger jeg for sande.

12. Derud strax ligger Aggershusn,
Et stærkt befæstet Slot,
Det tør vel spille Sinkeduns
Med Kugler og Blyet blaar,
Ja Muren er stærk, Og Voldene kjæl,
Og Grave dybe der ere,
Alting der stærk monn' være.
13. Der under ligger mangen Bue,
Dertil Soldsteder mange,
Saa der udaf gaar Sagn og Ry,
Med Sommer-Brug og Væster lange,
Som her beskrives, Og tilkjendegives;
Fridrichsstad og Hald hin faste,
Som ogsaa ret kan brast.
14. De begge to et Konge-Ravn har,
Kong Fridrich de ej forgiætte,
Derhen gaar mange Skibe og lar
Med Deller og Sommeret lætte,
Ja Drammens Fjord Er ogsaa stor,
Med Bragnæs og Strømsøe skionne,
Der er tre Kirker skionne.
15. Solb-Bjerget er et skionner Bærk,
Som monne Kongsberg hedde,
Der smeltes Solvet reent og kjæl,
Og Vænter er tilrede,
Og Vænter af Mangen Daler brav,
Ja Specie, ogsaa Courante,
Bekommer dem der Courante.
16. I samme Stift et Grævedom er,
Der udi er' Kjøbstæder tvende,
Lønsberg, Laurvig og andet mere,
Ja ogsaa Ladesteder trende,
I Løngen laag Er Lærefang
Den tve Wile vel rækker,
Gjennem Kummedal til Laurvig strækker.
17. Langesunds Soldsted er ogsaa stort,
Med Voregrund og Brevigen skion,
Derimod er Frier den store Fjord,
Med megen Lyst og Deller skion,
Ja to skionne Bærk, Som smelte Jern stærk;
Bed Laurvig er ogsaa tvende,
Det ene er ved Ræffets Ende.

18. En skionne Bue strax ligger hos,
Som monne Steen hedde,
Der løber mangen strier Fos,
De fanger der Læren fede,
Ja Sommeret brav, Vel tredive Bæb,
De alle i en Række monne stande,
Og gaar med Fossens Bænde.
19. Fjeld-Bonden, som udi Sellemark boer,
Løber paa Skier lange
Op, og nedad Bjergene stor,
Og hugge Sommeret mange,
Og hanger paa Liv Bænde og Knib,
Det er hans Svæbr og Skandse,
En Fjeldmennet han kan dandse.
20. Gorte Klæder de bruge der,
Og Hoserne blaae monne være,
Ja store Burer de ogsaa bær,
Femten Alen dertil skære;
Og Dren bred De vandre med,
De sig med den kan forsvare
For Dyr og anden Fare.
21. Christiansand maa ej være forgiæt,
Som ogsaa et Kongenavn har,
Der blive de af Mafreler møt,
Og Læren i Mængde faar,
Stabanger med Er et gammelt Sted,
Der fanges og Fiskene søde,
Ja dertil Ulden blæde.
22. Soldsteder tre derunder liage,
Arendt, Mandal, og Risør kaldes,
Skionne Havne derimellem stille,
Som af Søefolk vel besalbes,
Flekserøe der Den bedste Havn er,
Og Skandser stærk der ej fejle,
Og mange Skibe dertil sejle.
23. Bergens Bue er en skionne Plads,
Som med Handlaen stor begaars,
Med Kjøbmandskab og stor Seillads
Og fersk Fisk hver Dag faars,
Store Spaniesfar, Som Saltet lar,
Fra Spanien til Bergen føre,
Og hastig gjennem Bændet føre.

24. Fem skønne Kirker d'r ogsaa er,
Tydske have de trende,
Dom, Kors, og M: Kirken der,
Som Danske ere de trende;
Ja Slottet stærk, Og Skandserne stærk
Og Bjergene høje der er,
Ja Boen stor monne være.
25. Paa Graber Brug er et skønne Kontor,
Som Redse for Wiinsal holder,
Tydske Kjøbmænd derudi boer,
Som og til Kongen tolber,
Handlingen fort De bedrive stør,
Med Skib og Korsar Jagter mange,
Med Dvæg, Silb, Lørst og Lange.
26. Paa Soenæs drives og Værket fort
Med Sæbe og Olien fede,
Saltet der koges, Beget fort
Og Riberban er der tilrede,
Og spindes lang Tongværterne mang',
Som til Skibene behøves,
Og for Aakerne prøves.
27. Hardanger derved strax ligge hos,
De Bønder hvidklædte ere,
De prises der og have Koes,
De Smør og Mælk til Torvet bære,
Ja fede Lam Og andet Kram,
Som Amager og Kjøbenhavn gjøre,
Til Torvedag med sig føre.
28. Deres Høser og Bøser de bære i eet,
Paa eengang de dem paatrække,
Blaae slaadsede Huer de have paafat,
Deres Hoved dermed at tilbakke,
Ja sætte i Skire Bel Kæbe fire
De hænge imellem Benen' deres,
Jagen Hæle paa Skoene bæres.
29. Trondhjem, Trondhjem, som længst ligger Nord,
Man maae dig ej forglemme;
Den Bøe er ogsaa bred og stor,
Mæet Godt der findes hjemme,
Med Fiskefang Og Kramboder mang'
Ja Skandserne stærke der ere,
Tre Kirker der ogsaa mon være.

30. Domkirken er baade høj og stor,
Dens Mage ej nogensteds findes,
Var den kun i sin forrige Glor,
Og kunde af Folkene mindes,
Hvordan den var For hundrede Aar,
Da kunde der nok om den skrives,
Stor Indkomst og til den gives.
31. Munkholm er en skønne Skandse,
Som monne midt i Fjorden ligge,
Der holder Fienden fra til Vands,
Og tør ham en Slaal tildrifke;
Ja Christianssteen Er ej heller seent,
Til Ruglerne at lade fare,
Byen dermed at forsvare.
32. Robberværter er' der ogsaa i Nor,
Koraas det største mon være,
Det giver Robber i Mængde stor,
Og Masøene i Hytten ere;
Vel tive Mil i Osten til,
Fra Trondhjem's Bøe det ligger,
Og indtil Jemtlands Kirker.
33. Neusdyr høit paa Bjergene gaar,
Fjellapperne dem kan tæmme,
Der findes ogsaa Gaupe og Maar,
Ja ogsaa Drager stemme,
Ja Bjørn og Skrub Ved hver en Stub,
Elsdyr med Fakker lange
Og la'er sig af Normand fange.
34. Fjeldfinner haardsøre ere og smaae,
Fra eet Fjeld til andet de træde,
a adne Klæder de have paa,
Man ej Kone fra Manden fjender;
Ehi de begge gaar Med aabent Haar,
Brune som Tartare de ere,
Ej Linned paa Kroppen de bære.
35. Naar Vossen for Døren opvædt er,
De strax til andet Fjeld flytter,
De slatke omkring baade her og der,
Og bygge sig alt andre Hytter,
For Lam og Soe, Fra Heste og Koe,
Bruges Dyr, ja Ost og Melken fører,
Og med deres Kyrrisser kjører.